

Naar den højtærede Minister nævnte, at jeg var langt inde i den socialistiske Tankegang, maa jeg sige, at her driver den højtærede Minister en politisk Vekseldrift med den socialistiske Tankegang. Den højtærede Minister er jo langt inde i socialistisk Tankegang, naar der er Tale om Alderdomsunderstøttelse. Den højtærede Minister er nemlig Tilhænger af den vederlagsfri Alderdomsunderstøttelse og er derfor i det Spørgsmaal ligesaa vel inde i den socialistiske Tankegang som jeg i dette Spørgsmaal, men her har man ikke Brug for den socialistiske Tankegang, det har man derimod i det andet, og saa anvender man den. Saadan noget synes jeg, man skal lade være med. Det er i hvert Fald ikke særlig konsekvent, at man, naar man paa det ene Spørgsmaal kan være Tilhænger af den socialistiske Tankegang, bebrejder os andre, at vi paa et andet Spørgsmaal er Tilhængere af socialistisk Tankegang. For mit Vedkommende er det et rent og skært praktisk Spørgsmaal, og jeg sagde udtrykkeligt, da jeg første Gang havde Ordet, at det var ikke ud fra socialistiske Teorier og socialistisk Tankegang, at vi ønskede denne Ordning, men ud fra det ganske almindelige Ønske: at formindske den økonomiske Ulighed, og ud fra den Betragtning, at det drejer sig om en Befolkning, hvis Formue- og Indtægtsforhold er af en saadan Beskaffenhed, at vi gerne vil være med til at skaffe den Lættelser, saa vidt overhovedet gørligt, ogsaa paa dette Omraade.

Jeg begriber ikke, at den højtærede Minister har følt sig saa ilde berørt af den Kritik, jeg fremsatte. Den højtærede Minister sagde, at det var en søgt Kritik. Hvis den højtærede Minister vilde gøre mig den Ære at gennemse de Bemærkninger, jeg har fremsat, vilde han sikkert faa et helt andet Indtryk. Jeg tror, han vilde faa det Indtryk, at de ligefrem lyste af Velvillie overfor Lovforslaget og den højtærede Minister. Jeg rettede en hel Del Spørgsmaal, og disse Spørgsmaal fremsatte jeg, fordi jeg syntes, at det ved første Behandling var Tiden til at gøre saadanne Spørgsmaal, for at de eventuelt kunde blive besvaret. Det viser sig for øvrigt ogsaa, at en hel Del af de Spørgsmaal, jeg fremsatte, er den højtærede Minister kommet ind paa — jeg takker i alt Fald for adskillige af de Oplysninger, der er fremkommet fra den højtærede Minister i Dag. Den højtærede Minister omtalte saaledes Bestemmelserne i § 1 og sagde, at de enkelte Sygekasser selvfølgelig bør have Lejlighed til at udtale sig. Jeg takker for den Oplysning, thi jeg

var netop bange for, at man vilde voldføre de enkelte Sygekasser, saaledes at de ikke fik Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt de ønskede den Sammenslutning, der er Tale om i § 1. Da jeg første Gang havde Ordet, gjorde jeg opmærksom paa den Forskel, der er med Hensyn til de enkelte Sygekasser, og paa, at det vilde være urimeligt, hvis man sammensluttede Sygekasser af vidt forskellig Karakter, eller hvis Medlemmets Erhverv er vidt forskelligt, uden at man først havde spurgt de paagældende Sygekasser.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 1 i Invalideforslaget fik vi den positive Oplysning, at man kræver Indfødsret for at kunne blive invalideforsikret, medens man derimod ikke kræver det for at blive sygeforsikret. Det forekommer mig, at der er noget inkonsekvent i dette Standpunkt. Forholdet ligger jo saaledes, at der saavel til Sygekasserne som til Invalideforsikringen kræves en vis Støtte fra Statens Side. Jeg ser ikke, med hvilken Begrundelse man kan optages som Medlem af en statsanerkendt Sygekasse, der, som sagt, kræver et vist Tilskud fra Statens Side, samtidig med at man nægter Folk Adgang til Invalideforsikringen, hvortil de selv betaler, og hvortil Staten yder sit Bidrag. Det forekommer mig, at disse to Forsikringer i nogen Grad kan paralleliseres. Jeg er derfor ikke ganske klar over, hvorfor man har gjort denne Sondring. Men nu har jeg altsaa faaet den Oplysning.

Den højtærede Minister var særlig ilde berørt af min Omtale af Fattiglovens § 63. Jeg beklager dog, at jeg ikke er i Stand til at ændre mit Syn herpaa. Jeg anerkendte før, at man havde humaniseret Fattigloven, saaledes at Hjælpen ikke fik Fattighjælps Virkninger, men jeg tror dog, at jeg har Ret i min Betragtning, at er der noget, som Folk i Almindelighed er ængstelige for, er det for at henføres under Fattigloven. Jeg havde derfor meget hellere set, at man havde ordnet dette Forhold gennem Sygekasseforsikring eller Invaliditetsforsikringen, og at man derigennem var gaaet Forsørgervejen i Stedet for at henvise Folk til Fattiglovens § 63. Men den humane Form, Bestemmelsen har faaet, anerkendte jeg i mit første Foredrag, og det gør jeg fremdeles.

Forholdet angaaende Tjenestemændene var ogsaa et af de Spørgsmaal, jeg gerne vilde have Besked paa. Den højtærede Minister har Ret i, at det er et meget kompliceret Spørgsmaal. Den højtærede Minister sagde, at Spørgsmaalet var drøftet ret udførligt. Jeg har set Forhandlingerne